СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIV. Ч. 266. Джерзи Сити, Н. Дж., понеділок, 15. листопада, 1926. VOL. XXXIV. No. 266. Jersey City, N. J., Monday, November 15. 1926. THREE CENTS.

КУЛИДЖ СПОДІЄТЬСЯ ВІДПОВІДИ ЕВРОПИ НА СВОЮ ПРОМОВУ ПРО СУД

ГАРИСБУРҐ, ПА., 12. листопада. — Президент Кулидж, дізнавшися про протести французької преси проти його промови в Канзас Сити, заявив, що він сподіється відповіди від Европи про сю справу. Президент трактує свою промову як свого рода ультимат до европейських держав.

Урядники сподіються, що Европа заявиться в дуже короткім часі.

СМЕРТЬ СТАРОГО ПАРЛЯМЕНТАРЯ,

ДЕНВИЛ, Илинойс, 12. листопада. — Нині помер тут у 90. році життя Джозеф Ґерні Кенон, який через кількадесять літ був головою палати послів американського конґресу.

Був він у конґресі разом 46 літ. Відомий він був з чесности й безоглядности в поборюванню надужить. Всі його звали „Джов" Кенен. За кільканайцять послідних літ був він найбільше мальовничою постатю конґресу.

РОБЛЯТЬ ОВАЦІЮ МЕЙОРОВИ НЮ ЙОРКУ ЯК „СЛІДУЮЧОМУ ПРЕЗИДЕНТОВИ".

ФІЛАДЕЛФІЯ, 12. листопада. — На півторастолітній виставі американської независимости був нині „нюйорський день". Виставу відвідали в той день мейор міста Ню Йорку, ґубернатор нюйорського стейту та багато других визначних урядників стейту й міста.

Нюйорському мейорови Вокерови зроблено величезну овацію, в якій його витали як „нашого слідуючого президента".

З ПРОЦЕСУ ЗА ВБИЙСТВО ПРОПОВІДНИКА И ЙОГО ЛЮБОВНИЦІ.

СОМЕРВИЛ, Ню Джерзі, 12. листопада. — На росправі за вбийство д-ра Гола й пані Милс станула нині пані Рілс, котра колись служила в домі вбитого проповідника. Вона зізнала, що в яких 20 мінут перед часом убийства пані Гол, жена вбитого проповідника, нині обжалована за вбийство, була в себе дома, які дві милі від місця вбийства, й грала „солітера" (гра в карти зі самим собою).

Рівночасно вона зізнала, що пані Гол ніколи не проявляла ревнивість з приводу зносин свого мужа з панею Милс. Вона ніколи не підслухувала його телефонічних розмов.

Пані Ґибсон, яка має бути найголовнійшим свідком прокураторії, починає вже виздоровлювати, і прокуратор сподіється, що вона стане на суд у слідуючу середу.

АМЕРИКА ГОТОВА ДАТИ ПОЗИЧКУ НІМЕЧЧИНІ.

НЮ ЙОРК, 12. листопада. — З приводу Дня Розоруження кружляли на нюйорській біржі чутки, що Німеччина дістане незадовго в Америці більшу позичку.

Американські банкирі не хотілиби лишитися позаду Европи, котра власне тепер дає Німеччині позичку в сумі 15 міліонів долярів.

АМЕРИКАНСЬКІ КОПАЛЬНІ А АНГЛІЙСЬКИЙ СТРАЙК.

ВАШИНГТОН, 12. листопада. — Як стверджує департамент торговлі, американські копальні твердого й мягкого вугля працюють тепер всіми силами, щоби достарчити Европі вугля, якого вона не має наслідком англійського вуглевого страйку. Наслідком заграничного попиту на американське вугля отворено працю в американських копальнях вугля, які здавна не працювали.

ПРИГОДА РИБАЛКИ.

ПОРТЛЕНД, Мейн, 12. листопада. — Місцевий рибак Дейвид Конрад вибрався на ловлю риби й мало самий не став поживою риб. Його лодка, на якій він відплив від свого корабля, відплила на дальшу віддаль і він не міг вернутися до корабля, який знова стратив його з очий через густу мраку. Конрад почав плисти до берега. До берега було звідти яких 40 миль, до того лодка дістала проточину. Щоби облекшити лодку, Конрад мусів викинути частину наладованої риби. Під вечір коло лодки зявилися акули (людоїди). Конрад рішив викинути й решту риби, щоби заняти нею акул. Через кілька годин міг він бачити хребетні піря акул, що гралися довкола нього. Конрад веслував далі, вичерпуючи воду, що назбиралася в лодці. Коли проточина зробилася більша, йому прийшлося заткати діру одінием. Коли зазоріло, його зочили його товариші з корабля, які цілу ніч пускали ракети, щоби його найти.

ЦІКАВА ОБОРОНА ПЕРЕД ЗАКИДОМ ДВОЖЕНЬСТВА.

НЮ ЙОРК, 12. листопада.—Нині почалася в місцевім стейтовім суді росправа проти Джека Ревича, 29-літного сейлсмена, обжалованого за двоженьство. Пізвала його в суд панна Дженет Ейбремс, 22-літна дівчина, яка малаби бути його другою жінкою. Обжалований, зізнаючи як свідок, заявив, що він не винуватий за своє друге подруже, бо воно було вимушене на ньому. Дня 19. січня сього року, підчас відвідин у домі Ейбремса, обступили його члени родини панни Ейбремс і не випустили з дому. На слідуючий день рано, приложивши револьвер до ребер, казали йому всідати до авта й робити все, що йому прикажуть. Його повезено до бюра подружих лайсенсів, казали вибрати лайсенс на подружа з панною Ейбремс, опісля казали вженитися на основі сього лайсенсу, підвезли два блоки й викинули на вулицю. За якийсь час опісля його жінка довідалася, що він оженився в друге, і пішла в суд.

ПОТВЕРДИЛИ СТРАЙКОВУ УГОДУ З КРАВЕЦЬКИМИ ПІДПРИЄМЦЯМИ.

НЮ ЙОРК, 12. листопада. — Загальний страйковий комітет, що представляє кождий відділ кравецької юнії в Ню Йорку, а опісля спеціяльні збори півтора тисячі юнійних делеґатів затвердили умову з кравецькими підприємцями. Робітники будуть голосувати над сею справою у вівторок.

ХОТІВ БУТИ ЦІЛИМ КАЛІКОЮ.

Цілим калікою хотів бути Малколм Моріс в Сен Френсиско, Кал., який мав одну ногу і жив з жебранини. Одна добра нога перешкаджала йому трохи в бизнесі, отже він рішив її позбутися. Вийшов на треку і підложив ногу під надходячий поїзд. Поїзд відтяв ногу, але операція була трохи за болюча для жебрака; він в муках умер.

ЖІНОЧЕ ТОВАРИСТВО ІМ. „ЛЕСІ УКРАЇНКИ" В ЕДМОНТОНІ.

На днях зорганізувалося едмонтонське українське жіноцтво в товаристві ім. „Лесі Українки", яке ставить собі за ціль — стислу організацію жіноцтва; піднесеннє патріотичного духа між жіноцтвом; піддержувати місцеві українські інституції, в першій мірі Інститут Ґрушевського, Рідну Школу і т. п.; помагати українському жіноцтву стати на рівні з другими народами через уладження відчитів вечірної школи, устроювання соціяльних вечерків, представлень і т. п. Членами сего товариства можуть бути всі женщини української народности без ріжниці релігійних чи політичних переконань.

„НЕМА МІСЦЯ".

„Русская Земля" дуже вболіває з сумної долі нашого народа на Підкарпаттю. Що правда, Українців — за „Р. З." — на Підкарпаттю нема, а є простісінько собі „русский православный народ". З приводу заяви „Подкарпатскої Руси" (орґан чехізаторів), що — мовляв — Українці (руські) самі винні в тім, що мало є українських шкіл, бо не хотять жертвувати на свою школу. Зовсім инша справа, мовляв, у Чехів. — „Звідки може жертвувати наш народ? Хіба пан референт (з „Подк. Руси") не бачить, що 90% нашого народу босі і голі, бо ні завіщо купити чобіт і одіжи? Хіба він не бачить, що 40% нашого народу ходить і тепер ще у Франц-Йосифових мантлях та сорочках, що їх одержали ще 1914 року. Заробітку нема, до Америки не пускають, а куди не подаси прохання про роботу, скрізь одно відповідають — „нема місця"... Коли нам вже й на Підкарпаттю „нема місця", то деж тоді нам місце? Таж наші люди не просять місця десь у Празі, Пільзні або деинде в Чехії, а лише в Ужгороді, Мукачеві, Береговї, Севлюші, Хусті і т. ин. А на це ми маємо повне право, бо ці міста наші були, є і будуть...

Чи буде тільки якась користь з таких причитувань, — ото питання.

ГАРКАВЕНКО БОРЕТЬСЯ В НЮАРКУ.

Польський борець Йосиф Влязло, котрий на бувшій борбі в Нюарку поборов противника в сімох хвилях, визвав Ґаркавенка на борбу, Ґаркавенко приняв визов і борба відбудеться в Нюарку в пятницю 19-го листопада в Лаврен Ґарден, 47 Спрінґфілд Евня. Влязло головою більший від Гаркавенка і важить 255 фунтів. Борба викликує велике зацікавлення. В той вечер буде боротися також Владек Збишко.

МОСКВОФІЛЬСТВО СТАЄ В ПРИГОДІ ЧЕСЬКОМУ ПАНСТВУ.

Чеські владарі не хотять примиритися з тим широчезним процесом національно - революційного самоосвідомлення, що на Підкарпаттю зробив вже певні успіхи. Роспочавши прямою акцією чехізації придушення культурно-національних домагань нашого народу, чеське панство тепер зробило дальший крок на цім шляху. Тепер воно починає підпирати знову всіма силами москвофільський рух, аби утворити з нього опірну силу українсько - революційній течії. Ґубернатор Бескид асиґновує нині 50,000 чеських корон на видання нового москвофільського щоденника. Звичайно, не з своїх власних грошей, а з припоручення всеї реакції, якої виразним представником являється, розуміється, і пан Бескид.

УЧИТЕЛЬ КАЖЕ, ЩО ДІТИ ГІРШІ.

Джордж Еванс, старий учитель зі Скрайбер, Онт., говорить, що теперішні діти є гірші ніж колись. Причиною сего є, по його думці, музика „джез" і кінотеатри, через які діти стають легкодушні. Також родичі менше вважають на дітей. Наслідком того учителеви тепер тяжше дійти до серця дитини, ніж колись. Таке говорив він на конвенції учителів у Форд Вілліям.

НАФТА В ОКОЛИЦІ ДАВФІНУ.

Одна американська нафтова фірма зачала вертіти за нафтою в околиці Давфіну (Канада), між Давфіном і Окр Ривер. Зараз повстав великий рух за набуттям права на добування нафти. В протягу кількох годин вибрано папери на тисячі акрів, а в готелях Давфіну майже не остало місця для приїзших.

ПОЛЬЩА ДІСТАНЕ ВІД ФРАНЦІЇ 15 ВОЄННИХ КОРАБЛІВ.

Франція і Велика Британія підготовляють Польщу проти Союзів. В тій ціли хочуть скріпити її воєнну маринарку, даючи їй один кружляк, два торпедовці і 12 субмарин. Якщо Поляки не розкрадуть кораблів (бо там і таке буває), то будуть мати досить добру фльоту. Крім кораблів Велика Британія достарчить Польщі гроший на поширеннє і улучшенне порту Ґдиня.

Рівночасно доносять, що ті самі держави дають грошеву поміч Латвії і Фінляндії на будову морських баз на побережах Курляндії і в Бйорке (Фінляндія).

Добрі вістуни вічного мира?

КІНЕЦЬ ПРОЦЕСУ В СЛАЙДІНҐ ГІЛС.

Дня 22. вересня закінчився в Йорктоні, Саск., процес за надужиття в муніципалі Слайдінґ Гілс, які тягнулися кілька літ, а в яких проводирем був секретар муніципалу Савяк.

Найгострійше покараний зістав бувший ріф муніципалу Мих. Ортинський, бо має відсидіти шість місяців і заплатити $500 гривни. Савяк, як відомо, зістав засуджений на шість місяців тюрми ще в маю. Після доказів свідків, Савяк виписав був Йосифови Ортинському чек на $75, ніби за роботу на дорозі, а ріф Мих. Ортинський підписав імя братове на чеку, і зміняв його таки у Савяка. Йосиф Ортинський, брат ріфа, зізнав, що ніяких гроший не дістав і вони йому ніколи не належалися.

Процес сей, як і відповідно острі кари, будуть наукою на довгі літа для всіх тих, котрим нарід повірює громадські гроші.

ПОЛЯКИ ДЕПОРТУЮТЬ З ГАЛИЧИНИ УКРАЇНСЬКИХ ПРЕСВИТЕРІЯН.

Польська влада наказала, щоби д. Лев Бучак і його дружина, які проповідували в Галичині протестантизм, виїхали з границь польської держави. Ся депортація викликала між нашими протестантами в Америці і Канаді протести. Вислано спеціяльні резолюції в тій справі до Варшави, а також просьби до американського уряду, щоби він вставився в обороні нарушених релігійних прав, які польська конституція ґарантує всім своїм підданим.

ЗАГРОЗА СЕЛЯНСЬКІЙ БІДНОТІ.

До чеського парляменту цими днями має бути поданий аґраріями проект знесення закона 1921 р., за яким кожний наємець землі, що віддавав власникови половину а то й три чверти всього врожаю, має право судовою дорогою платити лише встановлену максимальну ціну. Таких наємців нараховується на Підкарпатській Україні до 20,000 чол. Тож, коли аґрарна партія виграє, то селянство дуже програє.

ПІЛСУДСКІ ПЕРЕД РІШАЮЧИМ КРОКОМ

ВАРШАВА, 12. листопада. — Завтра збереться сойм, в якім не має тепер Пілсудскі ні одного прихильника, бо й соціялісти підуть проти него, а рівнож і праві партії. Тільки міністерський кабінет в його руках, а поза ним армія, на яку він головно числить. Всіх очі звернені тепер на боротьбу маршалка з соймом, але висліду ніхто не знає. Припускають, що Пілсудскі проголосить військову диктатуру, а може й монархію.

КРИТИКУЮТЬ МОВУ ПРЕЗИДЕНТА КУЛИДЖА.

ПАРИЖ, 12. листопада. — Всі париські часописи умістили обширні коментарі про мову президента Кулиджа, яку він виголосив з нагоди Завішення Оружжя. Вони кажуть, що американська адміністрація глядить далі на Европу виключно як банкир, який позичив Европі гроші, але не як уряд держави; що вона позбулася всякого ідеалізму, а підпорядковує цілу американську політику виключно під квестію гроша.

КОЛИ ПРИЯЗНЬ З ЖІНКАМИ ТРЕВАЄ НАЙДОВШЕ.

ЛОНДОН, 12. листопада. — Зі споминів англійського письменника Артура Бенсона виходить, що він, який відомий був з того, що мав вічні спори і непорозуміння з жінками, видержав через ціле своє життя дружбу з одною Американкою, яка йому навіть записала великий маєток. Була це одначе наскрізь плятонічна любов. Вони обоє переписувалися довгими літами, але ніколи в життю не зійшлися і не бачилися.

ПОАНКАРЕ ТРИЮМФУЄ.

ПАРИЖ, 12. листопада. — На сесії новозібраного парляменту поставив премієр Поанкаре внесення, щоби вкоротити дебати і в першу чергу ухвалити буджет. Його внесення перейшло 365 голосами проти 207. Це означає його велику побіду. Він може числити на певну більшість.

ПОКИДАЮТЬ ВІСКУ, БУДУТЬ ПИТИ ПИВО.

ЛОНДОН, 12. листопада. — Жінки товариства „Етректів Ордер оф Фері Беллс" віднинили кампанію, щоби на товариських сходинах і забавах закинути пиття віски і кактейлів, а коли вже пити, то тільки пиво, бо воно дешевше. Заощаджений в той спосіб гріш має йти на добродійні цілі.

ОПТИМІЗ В МОСКВІ.

МОСКВА, 12. листопада. — Комуністична партія набрала тепер сили через те, що опозиція програла, а село наслало більше збіжа, як можна було надіятися. Жнива випали краще, як минулого року і буде що вивозити за границю. Рівнож плянтації бавовни дописали краще, як минулого року.

НІМЦІ НАДІЮТЬСЯ ПОЗБУТИСЬ КОНТРОЛІ.

БЕРЛІН, 12. листопада. — Німецький уряд закордонних справ подає, що надіється, що до кінця сього року буде усунена аліянтська військова контрольна комісія. Контролю перебере Ліґа Націй. Саме тепер ведуться переговори в справі тої контролі, якої характер має бути відмінний від контролі аліянтів.

Аліянти найбільше побоюються патріотичних товариств, які гуртують біля себе якого пів міліона вимуштруваного війська. Над тими товариствами хотіли би вони мати контролю.

ХОЧУТЬ АМЕРИКАНІЗУВАТИ БІЗНЕС В АВСТРІЇ.

ВІДЕНЬ, 12. листопада. — Др. Карло Весселі, директор віденського промислового музею, вернув з подорожі по Америці і оголосив відчит, на який прибуло велике число найвизначнійших австрійських купців і промисловців. Др. Весселі хвалив американські бизнесові методи і зазначив, що Австрія мусить піти американською дорогою, коли хоче дати дешевий товар.

ЩО ДІСТАЄ НАГОРОДУ НОБЛЯ.

СТОКГОЛЬМ, 12. листопада. — Нагороду Нобля з поля гарного письменства призначено сього року відомому писателеви Бернардови Шо. Коли цю вістку донесли письменникови, він похитав головою і сказав: Мабуть дістав я ту нагороду за те, що він нічого в тім році не написав.

В ЮГОСЛАВІЇ ЗРОСТАЄ ОБУРЕННЄ ПРОТИ ІТАЛІЇ.

БІЛГОРОД, 12. листопада. — Від кількох днів панує тут велике обуренне проти фашистів з приводу того, що фашисти арештували словінсько-італійського посла Вільфана за те, що він домагався охорони національних меншостей. З Італії доносять далі, що фашисти намагалися вбити другого словінського посла та перевели масові ревізії в Словінців в Триесті і Істрії.

„ІЗВЄСТІЯ" НЕ ДУМАЮТЬ ПРО АЗІЙСЬКУ ЛІҐУ НАЦІЙ.

МОСКВА, 12. листопада. — Урядова часопись „Ізвєстія" підносить зізд Чічеріна з турецьким міністром заграничних справ, який має місце в Одесі, одначе запевняє, що цей зізд не звернений проти ніякої держави, бо совіти ведуть мирну політику. На тім зізді не буде рівнож мови про ніяку азійську Ліґу Націй. Він має на ціли звязати тільки ще сильнійше обі республики — турецьку і совітську, які хоче поріжнити Анґлія, втягаючи Туреччину цілою силою до Ліґи Націй, а відтягаючи в той спосіб від звязку з совітами.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницю:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЗДВИГНІМ СОБІ ПАМЯТНИК

Хто переживав життя Українського Народного Союза, або хто хочби сьому приглядався, той не міг не бачити постійного розвою й поступу організації вперед. Український Народний Союз зміняв свою нутрішну організацію на все ліпшу й ліпшу. Він зміняв свої старі назви на нову, відповідну до остаточного уровеня розвою, осягненого українською імігрцією в Америці. Він додавав до своєї діяльности що раз то нові ділянки праці. Він розгалужував свою діяльність, старався давати членам що раз нові запомоги й добродійства.

Нарешті на послідній загальній конвенції Український Народний Союз постановив приступити до сотворення в Америці притулковища для сиріт по членах та захисту для старих членів Українського Народного Союза. Від десятков літ український імігрант в Америці мріяв про таку інституцію, в якій діти-сироти моглиби найти не лишень приміщение, але й нагоду навчитися корисного ремесла. В якій діти моглиб приготовитися до життєвої карієри та стати пожиточними членами нашого народа на американській землі. В якій старі члени Союза моглиби найти не мислостиню й жебраний куток, а приміщення, яке їм належиться по праву їх членства.

Є се велике діло, яке вимагає від нас, членів Українського Народного Союза, великого вкладу праці й гроша. Зачали ми се діло гідно. Жертви, які ми досі зложили, се добрий початок. Без агітації, напору, без віч і манiфестацій ми зібрали поважну суму. На початок се добре.

Та для довершення діла ще далеко. Нам ще треба доложити богато труду, заким стане сиротинець-захист. Нам треба братися тепер до жвавої праці. Приходить зима, сезон для такої праці. Концерти. Балі. Вечерниці. Спільні віча. Фестини. І таке подібне. Богато нагод до праці. Збираймо жертви при всякій нагоді.

Успіх певний. Приложім лишень праці, а в Америці певно стане величавий сиротинець-захист для української іміграції.

„ПРОВІДНИКОМ НЕ Є ТОЙ, ЩО ПАНУЄ НАД ЦІЛОЮ ГРОМАДОЮ ТА НАКЕДУЄ ВСІМ Ії ЧЛЕНАМ СВОЇ ПОГЛЯДИ, АЛЕ ТОЙ, ЩО ЗБИРАЄ В ОДНУ ЦІЛІСТЬ ЗДІБНОСТИ РІЖНИХ ЧЛЕНІВ ГРОМАДИ." — ВИЛІЕМ Г. БЕРНГЕМ (американський психольог).

ГОЛОСИ ПРЕСИ.

ЛИЦАР НАЦІОНАЛЬНОГО ОБОВЯЗКУ.

В історії української національної свідомости та українського визвольного руху золотими словами вписано імя Сергія Єфремова. Минає 50 літ його віку, — вік ще не старий, але поважний в обставинах української національної праці, де, як на війні, час треба рахувати принаймні у-двоє.

Народився Сергій Олександрович Єфремов 19. (нов. ст.) жовтня 1876 р. на Київщині, у священичій родині, початкову й середню освіту проходив у духовній школі. Ще тут, на шкільній лаві, зазнав нагінок за українство, але щасливим наслідком того були — здобуття по-зашкільним способом матури та освіта університетська.

В зворушливих рисах встають у моїй памяті початки літературної праці С. Єфремова. Надзвичайно скромний юнак четвертої кляси в свіжому запалі українського переконання, у неясних ще мріях національної праці повіряв він мені перші спроби свого пере, які появлялися у „Дзвінку", „Зорі". То були, як звичайно у таких звичайних випадках, белетристичні писання, але поруч з ними появляється в „Правді" (1895 р.) перша його публіцистична стаття з приводу чергової українофобської витівки „Кievлянина".

Ці перші виступи літературні назавше вирішили життьову долю колишнього скромного юнака, нині — заслуженого, славнозвісного письменника нашого.

Та доля його — чиста письменницька доля. В час, коли не було у нас своїх періодичних видань, він присвятив себе самій лише літературній праці і ніколи за все своє життя не приймав ніяких инших обовязків, крім літературних та громадських, послідовно, вперто зрікаючись усяких „посад" для заробітку, всіх спокус звичайної життєвої карєри. Розуміється, то було життя не сите, життя справжнього анахорета щодо звичайнісіньких життьових потреб.

Але цілою зреченням життьових благ купив він собі цілковиту свободу духа, незалежність від усіх тих спокус, що на кожному кроці чигали на тодішнього українського громадянина та непоборимо звертали його з послідовного шляху українського, — бо ж нинішні люде не повинні забувати, що обставини національного життя, ще до десяти останніх літ, були у нас на Україні чужі, московські, а якіж були вони в часах ще до першої революції! За винятком хіба О. Кониського та Б. Грінченка, я рішуче не знаю серед українських діячів, що у тодішніх обставинах так послідовно, як С. Єфремов, додержували гідности українського письменника-громадянина; все своє життя він писав або українською мовою, або — коли й російською — то лише в українських справах.

Та разом з тим не можу назвати навіть серед найповажніших людей наших, людину такого високого морального авторитету, яким завше користувався С. Єфремов серед українського громадянства, якого був він завше найчистішим сумлінням. Нічим незражена відповідність його слова чинові обезброювала навіть його противників, своїх і чужих, яких він завше мав досить з становища українського публіциста, непримиримого що-до своїх літературно-громадських та суспільно-моральних позицій.

В журнальній праці знайшла собі натуральний вияв темпераментна громадянська вдача нашого письменника. Це публіцист в найкращому розумінню цього слова, волею Божою, — український громадянин в кожному рядку своєї газетної чи журнальної праці. І в високому патосі захоплення чи обурення і в їдких його висловах іронії чи сарказму, і в спокійно-розважливому трактуванню справи однаково виразно й незмінно світилася ясність української думки, переконання в правоті та в непереможности української справи.

Робота публіциста тим, взагалі, невдячна, що вистраждані та кровю серця зрошені думки й почуття його — живуть один день, поки свіжа та газетна шпальта, що на ній знайшли вони свій вияв. Але я глибоко певен, що ідеї С. Єфремова, висловлені в його нечисленних статтях газетних чи журнальних, ні в яких обставинах не втратять свого значіння.

Коли сам автор не систематизує своїх статтей, розкиданих по численних періодичних виданнях, не складе їх по цеглині в одну згідну будівлю українського національного світогляду, то, безперечно зроблять це у свій час ті, що працюватимуть над засадами української національної ідеольогії.

Писання С. Єфремова дадуть їм матеріял невичерпаний, і його ідеї як були у свій час, так і будуть надалі основою українського і громадського виховання, засадами українського національного будівництва. Сергія Єфремова по всій правді треба вважати за одного з видатніших творців нашої національно-громадської ідеольогії.

С. Єфремов — не лише публіцист, але в такій самій мірі — літературний критик. Ця друга сторона літературної його творчости тісно й органічно сполучена з першою на одній основі громадянської, національної думки. І в працях його про окремих письменників (Котляревського, Шевченка, Марка-Вовчка, Франка, Карпенка-Карого, Коцюбинського, Короленка та ин.), і в двохтомовій його „Історії Українського Письменства", поруч з оцінкою властиво художньої сторони письменства, завше виразною ниткою проходить оцінка його з погляду національно-громадського; тому навіть літературно-критичні твори нашого письменника - громадянина складають невичерпане джерело свідомости — національної і громадської. При обективному вартість літературно-критичних праць С. Єфремова ясно свідчить той факт, що коли утворено було Українську Академію Наук, то обрано його першим академіком кляси красного письменства (від р. 1919) та академіком на катедрі історії українського письменства (від р. 1920).

В нинішніх обставинах замовк наш видатніший публіцист, для його вільного горожанського голосу немає місця в казенній, рептильній пресі. Духова творчість його спрямована на ділянки історії українського письменства, історії визвольного та взагалі умового руху на Україні (декабристи, масони), плекання української мови. В цьому останньому напрямі роля його була і єсть незмірно велика. Українська мова — це чистий культ для Єфремова. Мало хто у нас так запопадливо виступав за рідну мову — і по зразках народньої мови (він і сам ще з дуже молодих літ, поробив багато фольклорних записів), і по памятках нашої літератури і в час відповідального творення нашої літературної мови він, серед загальної неохайности, завше був не лише пуристом мови, але й справжнім художником слова, — і писання Єфремова назавше будуть зразком класичної української мови. Тож легко можна зрозуміти, яке значіння має нинішня праця С. Єфремова над словником української мови, який видає Всеукраїнська Академія Наук.

Як колись Сковорода, наш письменник може сказати про себе: „світ ловив мене, та не впіймав". Дійсно, життя і діяльність його дають приклад виняткової відданости інтересам української національної ідеї та української справи. Це справжній лицар національного обовязку за всяких обставин.

„Українське Життя".

ГРАФИ.

(Казка-правда).

Відбувалися збори — графів. Як звичайно, почалася лайка і шум, кождий з учасників став вихвалювати свої заслуги, та кричав: нема то як я!

— Та замовчіть же! — закричав каліграф. — Є прецінь докази, що мене знав світ тоді вже, коли про всіх вас нікому і не снилось.

— Не хвалися занадто, мій дорогий, — замітив географ, бо кождий ученик в школі знає, що в мене в голові ціла земля і всі моря...

— Ви забуваєте, — втрутився літограф, — що я кладу свою печать на все і навіть каміння про мене говорить.

— Панове, прошу о голос! — кричить фотограф, — та що ви всі знаєте без мене? Хто знавби про вас щонебудь, колиб я вас не сфотографував та не подав ваших фотографій потомству?

На те зірвався, як опарений, телеграф та заворкотів: Ви всі на купу не варта сего, що я один.

— Панове, трошки поволійше говоріть, бо я не можу точно ваших промов нотувати, — просить стенограф і пише, аж тріщить.

— Пане стенограф! — піднявся типограф, — занотуйте у вашому справозданию, що всі вони супроти мене — ніщо. Я всіх їх возьму під прасу, то замовкнуть, як риби.

— А чи не будьби, панове, ваш голос — голосом вопіющого во пустині, якби я не потрафив вашої живої розмови передавати потомству? — вмішується наймолодший з учасників — пан фонограф.

Збори на хвильку притихли. Нараз з кутка виступає наш босий хліборобський Іван Безрідний, та заговорив несміло:

— Вибачайте, панове графи, воно все гарно що ви тут наговорили, але всі ви пішлиб до псьої матери, як би я вас не годував.

Тут повстали з місць усі графи й поклонилися босому Іванови Безрідному...

Б-к.

ПОЛЬЩА БОЇТЬСЯ ДОПОМОГИ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Львівська „Рада" з 17. жовтня ц. р. подала відомість, що організації незаможного селянства на Радянській Україні зібрали протягом літа 16,000 карбованців на допомогу голодуючому селянству Західної України. Що сталося з сею допомогою — не відомо, бо дальші стрічки нотатки сконфісковані. Мабуть так само сконфіскував допомогу польський уряд, який боїться взаємного зближення українського народу.

ОЛЕКСІЙ К. ТОЛСТОЙ.

КНЯЗЬ СЕРЕБРЯНИЙ

(Повість з часів царя Івана Грізного).

(30)

„Еге! — подумав він: — та се й вони, станичники!" — Здорові були, добрі люде! А де у вас тут, що його звуть Ваньом Перстенем?

— Так тобі атамана треба? Чомуж ти перше не казав? Сказав би від разу, то й не дісталось би було.

— А ось і атаман, добавив другий, вказуючи на Перстеня, котрий тільки що увійшов в товаристві Коршуна.

— Атамане! — закричали розбійники: — ось прийшов чоловік, про тебе питає!

Перстінь бистро скинув оком на Михеїча і до-разу пізнав його.

— А, се ти, товаришу! — сказав він: — просимо! Ну, що його князівська молость, як мается від того дня, коли ми разом Малютиних опричників поторощили? Дісталося їм від наско Поганої-Калужі! Жаль тільки, що Малюта Лукіянович вихопився, та що отсей байтала, Митько, Хомяка не приважив! Не впеклось би їм у мене в руках! Ще, бачу, батюшка-цар страх як зрадувався, коли побачив царевича! І десь, бачу не знав, як нагородити князя Микиту Романовича!

— Так! — відповів, зітхаючи Михеїч, — милує цар, та не милує псяр! Батюшка-государ Іван Василевич, дай йому Боже здоровле, таки любив пана мого. Тільки видно, не догодив Микита Романович опричникам окаянним. Правда, ні за що їм і любити нас. По перше в Медведівці ми їх киями вибили, потім коло Поганої-Калужі Малюту в личенько дали, а от вчера в Москві боярин таки порубав їх порядно. А вони, окаянні, кинулись на него товпою, звалили, звязали, тай повезли до слободи. Воно би все нічого, та той Малюта, песій син, обмовить нас перед государем, пімститься на князю за удар в лице!

— Гм! — сказав Перстінь, сідаючи на лавку, — так цар не приказав повісити Малюту? Як же се так? Ну, про се знає царська милість. Щож ти думаєш діяти?

— Та що, батюшка, Іване, не знаю, як і величати, твоє здоровле по прізвищу...

— Величай Ваньом, тай годі!

— Ну, батюшка, Ваню, я й сам не знаю, що діяти... Чи ось ти чого не придумаєш? Адже ж один розум добре, а два ліпше! Ось і мельник не до кого другого, а до тебе післав: іди, каже, до атамана, він поможе; він, каже, по знаках бачу, що се його зверх удасться і буде корисить велика! Іди, каже, до атамана!

— До мене! Так і сказав, до мене?

— Іди, каже, до атамана, поклонись йому від мене, скажи, що най робить, що хоче, а визволить князя. Я бач, говорить, по знаках, каже, бачу. Най робить, що хоче, а визволить князя! Я ось, каже, йому сего не забуду. А не визволить атаман князя, то всяко, говорить, напасть буде на него: зівяне, каже, як билинка; зовсім, каже, пропаде!

— Вон що! — сказав Перстінь, потупивши голову і немов задумавшись, — не вжеж на правду зівяне?

— Так, батюшка, і руки і ноги, говорить, усхнуть, а на голові, каже, таке заведеся, що Ісусе Христе!

Перстінь підняв голову і уважно поглянув на Михеїча.

— А ще може що сказав мельник?

— Як же, батюшка! — продовжав Михеїч, споглядаючи з боку на горячий горщок борщу, котрий розбійники поставили на стіл, — мельник ще сказав так: скажи, мовляв, атаманови, щоби він тебе нагодував і напоїв гарненько, мов самого себе. А найважнійше, каже, щоби визволив князя. Ось що, батюшка, мельник сказав!

І Михеїч споглядав на атамана, вивідуючи, яке вражіння зробили на него його слова.

Але Перстінь поглянув на него ще уважнійше і якраз розсміявся.

— Ех, старий, старий! Так тобі дійсно мельник сказав, що коли не визволю князя, так ось і пропаду?

— Так, батюшка, — відповів стремінний, трохи загикуючись — і руки і ноги...

— Хитрий же ти, брате! — перебив Перстінь, ударивши його по плечи і все сміючись, — тільки мене даремне ошукати задумав! Сідай з нами, — добавив він, присуваючись до стола — бери хліб та сіль. На тобі ложку, повечеряєм; а коли можна помочи князеви, то я й без твоїх видумок поможу. Тільки як і чим помочи? Адже ж князь, бачу, в тюрмі сидить?

— В тюрмі, батюшка.

— В тій самій, що на площади, коло Малютиного дому?

— Та-же не в якій! Ся наймiцнiйша!

— А ключі ж у кого? У Малюти?

— Та як були ми в слободі, то бувало бачили, як він ходив в тюрму мучити людей. Ключі, бувало, завсігди з ним. А під ніч, бувало, він їх до царя відносить, а вже цар, всім відомо, під свої голови кладе.

— Ну, й бачиш же! — сказав Перстінь, випускаючи ложку в борщ, — який тут біс твому князю поможе? Ну, кажи сам, який біс йому поможе?

Михеїч поскребтався в голову.

— Так ти бачиш, що годі помочи?

— Бачу, — відповів Михеїч і кинув ложку. — Значить і мені не жити на божім світі! Пійду до пана, покладу стару голову біля його голови, стану йому на тім світі служити, коли на сім заборонено!

— Ну, ну, вже і передсмертну молитву чачав! Ще може князь твій і не в тюрмі. Тоді й плакати нічого; а коли в тюрмі, так дай подумати, і слободу я добре знаю; я туда минувшого місяця медведя водив, і двірець знаю, все оглянув; думав собі: коли-небудь знадобиться!... Заждій, дай подумати...

Перстінь задумався.

— Маю! — крикнув він наразі, і схопився з місця. — Дядьку Коршуне! Мене з тобою князь від смерти спас — спасім і його; тепер на нас черга! Хочеш іти зо мною на нелегке діло?

Старий розбійник захмурився і похитав кучерявою головою.

— Що Коршуне, хиба не хочеться тобі?

— Та що ти, з глузду збився, чи що? Чи не чув ти, де князь! Не чув, що ключі в день у Малюти, а в ночи в царя під головами? Що тут діяти? Головою муру не розібєш! Пропав він, так і пропав! Хибаж за ним і нам пропадати? Чи лекше може-буде, коли з нас шкіру здеруть?

— Воно так, Коршуне, алеж не дурно говориться в приповідці: хто винен, віддати повинен! Адже ж не спас би нас тоді князь, деб ми тепер були? Висіли би де небудь на березі, вітер би нас гойдав! А як би не він, так и шуми би нам тепер? Думає, бач, собі: ось я тоді хлопців визволив з біди, тепер і вони мене визволять! А як покинемо ми його, та як поведуть його тратити, — тьфу! скаже — що то за люде були, красти-розбивати знають, а добра не памятають! Тільки, скаже, кров неповинну проливати, а християнина спасти не їх діло! Я, скаже, за ними Господу Богу й доброго слова не промовлю! Нехай собі, скаже, на сім і на тім світі пропадають! От що скаже князь!

Коршун ще дуже нахмурив брови. Внутрішна борба відбилась на поважнім лици його. Видно було, що Перстінь удачно порушив живу струну в зачерствілім його серци.

Та не довгов продовжалась борба. Старий махнув рукою.

— Ні, брате — сказав він, — дурницю загадуєш; своя сорочка близша! Не пійду!

— Ну, ні, то ні! — сказав Перстінь. — Зачекаймо завтра, ануж що другого придумаємо, ранок мудрійший від вечера! А тепер, діти, пора би й попіспати! Хто може Богу молитись, нехай молиться, а хто не може, нехай лягає так!

Атаман подивився скоса на Коршуна. Знав, він, видно, щось на старого, бо Коршун злегка здригнувся, і щоби ніхто того не зауважав, зачав голосно псаіхати, а потім щось собі під носом співати.

Розбійники встали. Одні зараз повилазили на лежанки; другі ще довго молились перед образом. До сих послідних належав також і Митько. Він щиро був покони, і колиб одіж та збруя не зраджали ремесла його, ніхто би, по добродушнім лици Митька, не пізнав в нім розбійника.

Не такий був старий Коршун. Коли всі полягали, Михеїч побачив при слабім блеску огня, як старий зліз з лежанки і підійшов до образа. Кілька разів він перехрестився, щось бормотав і в кінци сказав з серцем:

— Ні, не можу! А думав, буде лекше сегодня!

Довго чув Михеїч, як Коршун перевертався з боку на бік, ворчав щось про себе, але не міг заснути. На зорях він збудив атамана.

— Атамане, — сказав він, атамане!

— Чого тобі, дядьку?

— Ну, я пійду з тобою; веди, куда знаєш!

— Що так?

— Та так, — спати не можу. Ось уже котру ніч не сплю.

— А назад не вернешся?

— Вже коли я сказав, то не вернусь!

— Ну, ладно, дядьку Коршуне, спасибі! Тепер коби ще тільки одного товариша, а більше не треба! — Чи ще богато до рана?

— Вже чути пташки збудились.

— Ну, то вже досить належались, і вставати пора! Митьку! — сказав Перстінь, штовхаючи його під бік.

— А? — відповів, отворивши очі, парубок.

— Хочеш іти з нами?

— Куди?

— А тобі на що знати? Питають тебе, чи хочеш іти зі мною та з дядьком Коршуном?

— А за чим? — відповів Митько, позіхаючи, і спустив ноги з лежанки.

— Ну, за се люблю. Іди, куди поведуть, а не питай: куди? Розвязать тобі голову, не твоє діло, про те ми будем знати, а тобі що до того! Тільки дивися, коли подашся в зад, вернешся, раком назву!

— Не назвеш! — відповів Митько і став обвивати ногу онучами.

(Дальше буде).

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ.

ЯК ПОШИРЮЮТЬСЯ У НАС СПЛЕТНІ.

Хочу порушити таку справу, яка на перший погляд доторкає мене особисто, але яка характеризує загалом одну дуже важну слабу нашу сторону і яка завдає дуже богато лиха цілому нашому народному життю. Маю тут на думці такі особи, що то дуже часто не застановляються над тим, що вони говорять і беруться критикувати роботу других, не маючи прямо поняття про те, що говорять.

На примір дам я таку подію, яка мені недавно тому притрапилася в Ню Йорку. Приходжу до одної нашої інституції і чую закінчення ось такої розмови: „А от глядіть на нашу інтелігенцію в старім краю; чи то вона не запродалася Ляхам? Або беріть навіть такого Зазуляка в Америці. Він ніби наш співак-артист, але ще досі не рішився на жаден політичний напрям і виспівує по концертах польські пісні".

Не знаю, чи ця причіпка до мене була зроблена тому, що я зявився, бо я цего добродія не знаю, але це річ маловажна, бо мені ходить о сам факт. Ні сіло ні пало якийсь добродій робить отже зрадником всю нашу інтелігенцію в краю, а до неї причіплює і мою скромну особу, яка, як відомо, політикою не займається, а віддається штуці. Закид той заболів мене дуже, бож я почуваю себе як і всі другі рівнож щирим Українцем і служу мому народови чим можу, себто своєю піснею.

При кождій нагоді стараюся використати мій талант на те, щоб помагати разом з другими народними працівниками будувати наше народне життя, здобувати для нашого народу культуру, науку, свободу, волю й щастє.

Пісня-мистецтво уважаю одною з найкращих доріг-способів підпомагати людському баданню до добра. Пісня обіймає всі події, всі прояви людського життя, а зокрема українська пісня так богата й ріжноманітна скарбниця, що у ній все найдеться лік на всі майже недомагання людської душі-серця.

Тому з наведених висше причин вибираю й придумую мої пісні (програму моїх пісень) дуже уважно, подібно як совісний лікар, котрого завданнем є лише лічити та продовжувати людське життє.

Правда й те, що деколи співаю на наших концертах і польські пісні — та якіж це пісні й кілько їх? Усього... дві (тай то одна з них українсько-польського характеру).

Перша це „Мацек" (польський народний мотив), у котрій розмальовується ярко бундючний, плоский характер польського мазура, який все є скорий і готовий до гульби й бійки. Це тип забіяки-горлорізатрутня, який подибається у кождій верстві кождої суспільности, не будучи для такої ніякою прикрасою.

Такі типи треба перемінювати на лучші, треба ублагороднювати та заздалегідь дбати, щоб не родилися, а колиж уже запізно, так треба виховувати відповідно, щоб з них був лише пожиток для людства.

Друга пісня „Ясюленько". Цеж в дійсности дует (двійна пісня, яких так богато на Україні), скомбінований польським композитором, котрий свідомо чи не свідомо забрав нашу одну з найкращих народних мелодій (Ой не ходи Грицю) та передав її в уста жінки (яка й є в пісні жертвою в противенстві до Гриця), щоби вона своєю лебединою скаргою упоювала перевертне й зрадливе серце мазура-шляхтича, котрого знов безжурна весела типово-польська мелодія різко відріжняється від вельми сумних, без краю тужливих чаруючих звуків української пісні.

Я перевів польські слова, які співає женщина, на нашу мову, виходячи зі справедливого заложення, що українські мельодії-пісні найлучше у парі з українськими словами, змістом, поезією й таким чином зродилася „популярно-музикальна сатира", хотяй вельми сумна, однак правдива життева картина з українсько-польського пожиття.

У цій двійній пісні розкривається буденну й так часто повторяючуся трагедію мішаного подружа, себто Українки з мазуром-шляхтичем.

З часом (за кілька тисяч літ) коли народи світа зіллються в одне велике море людського братерства, коли на нащій землі не буде вже жадних штучних демаркаційних ліній, меж, кордонів — тоді і ця модерна а так жахлива трагедія людського серця-душі не буде мати місця; от тоді й моя пісня як зівяла квітка серед пожовклого листя буде лише „спомином".

А поки-що треба ще, щоб пісні так сумні як згадана висше, роскривали цю жахливу трагедію, яка родиться майже все з мішаного подружжа та яка може бути маревом, заслонюючим часто й ненадійно ясне сонічко родинного життя-щастя.

Так виглядає історія з моїми польськими піснями. Маєте мою пригоду і моє вияснення. Тому питаю Шановних Читачів: Чи можна з тих пісень робити комусь закид національної зради? Чи це чесний спосіб критики і чи він справедливий? І чи в подібний спосіб не критикується в нас навіть найбільш заслужених людей? Думаю, що така поведінка не повинна мати у нас місця.

Шануюча себе людина не буде легкодушно кидати того рода закидами, які нічим не допомагають поширенню народної праці і цілого нашого культурного життя на чужині, а тільки нам шкодить. Всяка критика мусить бути побудована в першу чергу на правді. Коли чоловік береться до критики, то повинен говорити про те, що знає і що розуміє і руководитися правдою, справедливостю і любовю до свого брата. Треба нам бачити один у другім в першу чергу свого брата, а не ворога.

Михайло Зазуляк.
Ню Йорк.

З українського життя в Америці.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Вистава драми „Остання Жертва".

Заходом Укр. Січей ім. Б. Хмельницького і Чорноморської, відограно дня 31. жовтня ц. р. драму Івана Зубенка „Остання жертва".

Якраз тепер обходимо своє найбільше національне свято, свято переломової хвилі в загальному розвиткові українського народа, цілоквитої зміни його дотеперішної пасивної і оборончої психольогії, пробудження і виявлення правдивої життездатности, свято переходу до активної визвольної боротьби за ідею української державности.

Тому не можна було дібрати відповіднійшої штуки на час святковання листопадового свята, як драму Зубенка „Остання Жертва". Се живий образ подій із часів українського визвольного руху, написаний одним із тих, що сам переживав і брав активну участь в українському повстанню. Автор зображує нам завдання визвольного руху Українців під Росією, які в початках революції боролись тільки за автономію, відтак федерацію, а ідея самостійности виникає вже аж в самому процесі визвольної боротьби. Та ідея державности, якою початково перенимаються тільки свідомі одиниці, з часом входить в загальні народні маси, які повстають проти московського наїздника.

І бачимо ми з одної сторони героїв, які в імени взнеслої ідеї посвячують все, що до тепер було для них найдороще, в яких глибока віра і свідомість того, що роблять се для свого народу, додає їм відваги пожертвувати свою найблищу рідню, жену, діти, а з другої сторони знова рутенство, компроміси та угода з ворогом.

І трагедія сеї драми не полягає в тому, що ворог старається заграбити наші землі, але в тому, що український нарід має в своїх власних рядах ворогів, яничарів. І коли взяти під увагу теперішні наші обставини, то знайдемо в них повторенне подій із сеї драми, бо трагедія нашого теперішнього положення не в тому, що ворог над нами панує, але в тому, що по тих всіх жертвах, які поніс український нарід в обороні своїх прав, маємо ще тепер в себе московських, або римсько-польських прислужників, котрі в свойому засліпленю бачать спасенне українського народу в Москві, в Римі або й Варшаві. Маємо таких, що отверто пішли в табор ворожий, є богато і таких, що під покришкою якогось гасла закривають властиві свої цілі. Рим, Польща і Москва з гетьманством мають щирих прихильників поміж нашими деякими осібняками. Одні служать вірно Римови, а Рим їх копає. Другі знова профанують український прапор, запиваючи братерство з польськими кумами та відправляють отченаші за ясновельможного гетьмана, який українського отченашу ніколи навіть не знав і знати не буде.

Ми бачили, в який спосіб повстанці в драмі „Остання Жертва" поступили зі своїми рідними ворогами, як вони нищили їх безмилосердно. Чи не повинні ми взяти з них собі примір і вимести оттут в Америці сміття з нашої власної хати?

Присутний.

ЧЕСТЕР, ПА.

Українське народне свято.

День 7-го листопада був великим і урочистим народним святом для честерських Українців. Свято було подвійне. Десятьлітня річниця смерти великого учителя Івана Франка, і осьмилітна річниця проголошення Зах. Української Народної Республики. Свято розпочалось підчас Служби Божої панахидою за поляглих героїв. При кінци Служби Божої при звуках усіх дзвонів Січовики 2-ої січової сотні уставили серед церкви стрілецьку могилу, убрану в зелені вінки живих квітів, і українські прапори, а на могилі виднів хрест з написю: „За Тебе Україно".

Виглядало, начеб ми були десь на поли, на Україні, над справжньою стрілецькою могилою. До панахиди станули всі братства і товариства в лентах. Панахиду правив місцевий парох о. Ващишин. Перед панахидою виголосив він святочну проповідь. При кінци панахиди парох збирав жертви на інвалідів і сиріт по поляглих за волю України, а хор ім. о. Нижанковського відспівав „Боже Великий Єдиний". На інвалідів і сироти зібрано 28 долярів.

Вечером того самого дня відбулась в церковній галі друга часть свята, концерт в память Івана Франка. Програма концерту дуже богата. Вступне слово мав о. Ващишин. По коротким спомині про Івана Франка та день 1-го листопада, росказував він обширнійше про значіння українського січового стрілецтва і його боротьбу за волю України.. По бесіді пароха співацьке тов. ім. о. Нижанковського під управою Я. Рогача відспівало ряд пісень, які ходили в програму концерту. „Каменярі" віддеклямував Гр. Мисишин, а „Наймит" Т. Колодій. „Учітеся" віддала маленька 7-літна Павліна Бобяк. Дует на гармоніки віддали Петро Коссак і Михайло Беца. При кінци I-ої части концерту хлопяча смичкова орхестра відограла кілька пісень під умілою управою свого учителя п. П. Келичави. Честерські хлопці-музиканти мали добру поміч від своїх товаришів з Филаделфії.

Другу часть концерту розпочав д-р Мишуга святочною промовою про Івана Франка яко українського генія, великого учителя й борця, предтечі світлих днів з листопада 1918 року. По бесіді д-ра Мишуги співав хор та продовжалися музикально-вокальні продукції.

Закінчено свято національними піснями, о. Ващишин подядрови Мишузі за те, що представив нам так живо образ нашого генія Франка, а заразом зложив щиру подяку всім тим, що причинилися чимнебудь до цего великого свята.

Особлива подяка належиться ще п. Келичаві за безінтересовну поміч в урядженню свята. Дай Боже, щоб другі роковини випали ще славнійше і не в церковній гали, яка оказалась за мала і не могла помісти богато людей, які мусіли вертати домів. Будуйте, честерська громадо, як найскорше нову велику галю!

З концерту було доходу $130. Чистий дохід призначений на інвалідів, памятник Франка і будову галі.

Січовик.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Що сталося з Т-вом Української Молодіжи в Ню Йорку?

В місяцю лютім с. р. бувші члени Т-ва Української Молодіжи порішили відновити і зреорганізувати згадане товариство і на скликаних загальних зборах вибрано новий виділ, якому поручено занятися сею справою. Предсідателем товариства вибрано, згідно з його олею, п. Радека. Здавалося, що справа піде як найкраще і ми надіялися, що вкоротці будемо знова мати живе і діяльне товариство, втрату якого ми відчували дуже болючо. Однак минали тижні за тижнями, минали місяці, і вже слава Богу, аж вісім місяців минуло від установчих зборів, а за цей час п. предсідатель спромігся на скликанне всего одних тільки зборів. Не помагали наші запити і арґументи, не помагали просьби і грозьби, тому може поможе цей публичний запит: Пане предсідатель, що є з Т-вом Молодіжи? Ми Вас вибрали для праці і тої праці вимагаємо. Скличте вже раз загальні збори, бо в противному разі скличуть їх самі члени виділу, бо иншої дороги нема.

Е. Ляхович,
член контр. ком. Т-ва Молодіжи в Ню Йорку.

З ОБЄДНАННЯ

Протокол з річного засідання Виконавчого Комітету Обєднання.

Звіт рекорд. секретаря д-ра Л. Мишуги.

Отсе закінчили ми новий рік істновання Обєднання. Четвертий рік, який вже поза нами, був відмінний від попередних років головно з того погляду, що ті всі елементи, яким з політичних, релігійних чи таки прямо особистих причин стояло Обєднанне на перешкоді, розпочали проти нього генеральний наступ. Тим треба пояснити ту обставину, що Обєднанне зібрало за цей рік около $2000 долярів менше як попередного року. Я певен того, що не тільки тут присутні, але й весь американський загал добре вже свідомий того, звідки пішов головний удар проти Обєднання. Виступило проти нього як орґанізації загально-народної єдиновластє церковне в виді епископа д-ра Богачевського і єдиновластє гетьманське при допомозі проводу Січової Орґанізації. Як одні так і другі надужили своєї влади до цего, що змушували підчинені їм орґанізації чи особи для своїх політичних цілей, які розходяться не тільки з ідеольогією Обєднання, але й з ідеольогією подавляючої більшости коли вже не цілого загалу американсько-української еміґрації. Оба ці чинники, а головно епископ Богачевський чи пак греко-кат. епархіяльна канцелярія працювали ревно над тим, щоби відтягнути духовенство, церкви і вірних від звязи з Обєднаннєм. Як ми мали нагоду читати в „Америці", епархіяльна канцелярія оголошувала, що вона відошле до краю зложені в неї жертви „без всяких коштів", щоби в той спосіб відвернути громадянство згл. своїх вірних від посилки через „коштовне" Обєднанне. Виходило би, що в епархіяльній канцелярії живуть самі ангели, які не орють і не сіють, які працюють і ще другим гроші висилають „забездурно". А по правді і там оплачують видатки і посилки і живуть тільки з того гроша, що нарід зложить дорогою катедратика чи иншою. Але це поминається, а адвертайзмується своє конкуренційне посилкове бюро тільки тому, щоби менш свідомих ввести в блуд та відхилити від звязку з Обєднаннєм. На українське кат. духовенство робиться знова вже сильнійший натиск. Там прямо висилається друковані упімнення, коли священик післав до Обєднання а не до епископа. Таке було приміром з сьогорічною колядою.

Річ ясна, що навіть конкуренція в збиранню жертв на край не була би гріхом, щоби його аж пятнувати. Вона може була би в инших обставинах навіть пожадана. Особливо, колиб вона виходила з ідейних мотивів. Та в тім випадку так воно не є. Епископови Богачевському навіть не снилося, коли він приїхав до Америки, про якусь ратункову акцію для Рідного Краю. Якраз з рамени Обєднання звертались ми до него і просили піднести ту справу, а навіть виготовляли для него відповідні заклики.

Епископ Богачевський був противний Обєднанню, бо воно не є католицькою орґанізацією. Бо воно протестує проти конкордату і варшавсько-римських затій та заступає ту думку, що українська церква не може спиняти в ніякий спосіб нашої боротьби з національними ворогами, а навпаки українська церква повинна пособляти визволенню українського народа.

Щоби підтяти авторитет Обєднання, епископ Богачевський хотів спаралїжувати навіть поширенне культу нашого національного генія Івана Франка. Хоч Обєднанне не наклинкувало до ніяких панахид і не мішало культу Франка з ніякою релігією ні церкою, епископ Богачевський при допомозі газети „Америка", д-ра Назарука та горстки гетьманців виступив не тільки проти відозви Обєднаня в справі святковання памяти Франка, але взявся навіть поборювати саму особу Франка. Які з цего вийшли наслідки, не треба про те говорити, бо ми саме є тепер свідками великої боротьби, яка щойно розгорілася і яка готова потягнути за собою прямо непредвиджені наслідки, які можуть бути катастрофальні навіть для самої української кат. церкви в Америці.

Та саме боротьба відчинила тепер всім нам очи і виказала наглядно потребу такої загально-народної орґанізації, якою є Обєднанне. Бо чи воно мимо своїх недомагань і перепон не стоїть на сторожі наших національних ідеалів? Чи воно сміло не підносить свого чола супроти кождого, хтоб він не був, коли він тільки ділає на шкоду народа? Чи воно не держить високо наш національний прапор і чи може хто ще сегодня сказати, що в Обєднанню засідають люде для наживи, слави чи чести? Чи може Обєднанне не приноровлюється до волі загалу, чи не виконує волі і бажань своїх членів, чи не зводить видатки до мінімум і чи його урядники, не тільки, що самі дають перші жертви, але чи не тратять вони часу і нервів на довгі наради, щоби тільки допомогти загальній справі?

Не вважаю за вказане переповідати цілорічну роботу Обєднання, бож про важнійші події подавали ми звіти в наших комунікатах. Піднесу тільки слідуюче: Ми навязали близькі стосунки з Українцями на Далекім Сході і втягнули їх при допомозі американського консуляту в члени нашого Обєднання. Домашня війна в Хінах і невідрадні відносини, серед яких доводиться там працювати ідейному українському громадянству, на жаль часово припинили виконанне наших плянів.

З нагоди нарад Міжпарляментарної Унії в Вашинґтоні вислало Обєднанне на руки предсідателя Унії меморіял про українську справу, в якім піднесло протест проти тих насильств, яких допускається Польща супроти українських парляментарних послів, яким суд відмовив в Рівнім навіть допущення правної оборони.

Наша участь в світовій виставі відпала, бо це потягало за собою за великі матеріяльні втрати. А що сама филаделфійська вистава є тепер одною великою невдачею, так і нам нема чого жаліти, що нас на ній не було.

Наші спроби перебрання в посіданне Дому Народного Комітету скінчилися на тім, що ми не в силі виконати ухвали конґресу, бо Обєднанне як таке, не має леґальної леґітимації до процесу. А справа стоїть так, що тільки дорогою процесу можна би ввійти в посіданне цего дому.

Покійний Д. Андрейко старався з рамени шкільної комісії навязати зносини з греко-католицькою епархією в справі реорганізації народного шкільництва. Ці заходи не дали одначе ніякого позитивного результату. Супроти цего попросили ми п. Стеткевича як фахового учителя і знатока американських відносин, щоби виробив певний плян науки та подав вказівки, як нам завести в Америці певну систему в навчанню в наших школах. В тій справі буде виголошений відповідний реферат.

Головна наша робота полягала в збиранню жертв. Ширшу акцію повели ми в тім році в напрямі допомоги голодуючим і в справі попертя Земельного Банку у Львові. Рідна Школа, інваліди і політичні вязні стояли в нас весь час на першому місци. Нашу допомогову акцію можна обєктивно осудити доперва тоді, коли возьметься під увагу ту допомогу для краю, яка йде поза Обєднаннєм. Це розуміє добре старий край, тому з так великою тревогою обсервує він теперішну нашу боротьбу в Америці. Боротьбу проти Обєднання відчуває рідний край дуже болючо з матеріяльного боку, а ми знова з морального. Та будьмо доброї віри і надії, що ідея мусить вийти побідною. Ми виплинемо на чисту воду, скріпимо свої ряди, і перейдемо крізу. Якраз та боротьба, яка тепер ведеться, покаже всім наше обличчя. Якраз та боротьба буде нашою найкращою пропаґандою і пригорне до нас нових прихильників, які додадуть Обєднанню свіжих сил і свіжої крови. З такою надією вступаймо тепер в пятий рік нашого істнования, в пятий рік праці для допомоги нашому національному визволенню.

МІТИНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ШИКАҐО, ІЛЛ. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 252, подає до відома всіх своїм членам, що місячний мітінґ відбудеться дня 18. листопада, в четвер, о год. 7.30 вечер, в Українській Народній Гали, 1950 W. Erie St., при Робей улици. На порядку нарад є важна справа до полагодження. Проситься всіх членів явитися на сей мітінґ. Довгуючі члени мають вирівнати свій довг, бо єсли сего не зроблять, будуть суспендовані. — Н. Читвінський, пр.; С. Багрій, кас.; П. Хомин, секр.

Ощадність.

Молода жінка пише до своєї матери: „Посилаю вам пікчер наших близнюків. Ми лише одного відфотоґрафували; другий виглядає таксамо!"

Найліпший спосіб.

Молодий сестрінок, до божевілля залюблений, питається вуйка:

— Вуйку, як би то я міг довідатися, що вона думає про мене?

— Оженися з нею, то довідаєшся.

— В молодих літах говорив мені лікар, що не слід так багато курити, бо то ослаблює память.

— Ну, а чомуж ти не послухав?

ПОІМЕННИЙ ВИКАЗ ЖЕРТВ

НА СИРОТИНЕЦЬ-ЗАХИСТ УКР. НАРОД. СОЮЗА по конець вересня 1926. року.

(8)

ВІДДІЛ 179.

Бр. св. Василія Великого в Ст. Луіс, Мо.

Жертва з каси відділу ... $25.00
Жертви від членів 61.50

Разом $86.50

Якимів Іван $1.00
Яцечко Йосиф 2.00
Паращак Василь 1.00
Андрус Віліям (Вас.) 1.00
Андибур Ілько 1.00
Боршош Іван 1.00
Борисевич Микола 2.00
Чайковський Іван 1.00
Хлопик Йосиф 1.00
Добромильський Іван 1.00
Дмитришин Михайло 1.00
Федчак Николай 1.00
Федина Михайло 1.00
Ґолдак Василь 1.00
Гатлан Іван 1.00
Гарголя Іван 1.00
Гадзеґа Григорій 1.00
Ярема Петро 1.00
Єзуско Михайло 1.00
Кузів Михайло 1.00
Клим Раймонд 1.00
Кордоновий Дмитро 50
Любчин Ілько 1.00
Лесів Петро 1.00
Левицький Стефан 1.00
Онуфрій Іван 1.00
Паращак Михайло 1.00
Петришин Василь 4.00
Помірко Андрій 1.00
Паращак Іван 1.00
Робак Тимко 1.00
Стефанів Йосиф 1.00
Сопко Николай 1.00
Шпит Томко 2.00
Щупляк Василь 2.00
Тиндик Іван 1.00
Тустановський Василь ... 1.00
Трупко Петро 1.00
Василюка Юрко 1.00
Владика Теодор 1.00
Зелінський Йосиф 1.00
Рапко Іван 5.00
Бартиш Михайло 1.00
Чулик Михайло 1.00
Клим Никола 1.00
Кульчицький Мих. 1.00
Кокоруз Мих. 1.00
Коропецький Максим 1.00
Пилипчук Стефан 1.00
Стецик Стах 1.00
Земба Франко 1.00

ВІДДІЛ 185.

Бр. св. Василія Великого в Мейфілд, Па.

Жертва з каси відділу ... $ ——
Жертви від членів 29.00

Разом $29.00

Свиридович Данило $1.00
Шлянта Микола 1.00
Наконечний Василь 1.00
Процанін Антін 1.00
Швед Павло 1.00
Аноф Микола 1.00
Бакун Пилип 1.00
Блашкевич Григорій 1.00
Дорош Констатнтин 1.00
Качмар Михайло 1.00
Кицера Микита 1.00
Крухта Стефан 1.00
Матічак Іван 1.00
Наконечний Іван 1.00
Наконечна Магдалина ... 1.00
Наконечний Олекса 1.00
Наконечний Олекса 1.00
Наконечна Марія 1.00
Олейко Теодор 1.00
Романишин Михайло 1.00
Романяк Стефан 1.00
Телех Іван 1.00
Змислий Михайло 1.00
Кліщ Марко 1.00
Навогольний Михайло ... 1.00
Олейко Юстина 1.00
Процанін Ксеня 1.00
Сембратович Афтаназій .. 1.00
Аноф Катерина 1.00

ВІДДІЛ 186.

Сестр. св. Оольги в Мекаду, Па.

Жертва з каси відділу ... $ ——
Жертви від членів 17.00

Разом $17.00

Баволяк Данько $1.00
Баволяк Данько 1.00
Баволяк Анастазія 1.00
Баволяк Юлія 2.00
Яно Марія 1.00
Янкович Анна 1.00
Капітула Юлія 1.00
Качмар Анна 1.00
Кордаш Марія 1.00
Поступак Стефан 1.00
Пивоварник Марія 1.00
Притуска Пелягія 1.00
Тиханський Василь 1.00
Бесітка Тереса 1.00
Сквір Іван 1.00
Тиханська Марія 1.00

ВІДДІЛ 190.

Тов. Українських Робітників в Пеорія, Ілл.

Жертва з каси відділу ... $25.00
Жертви від членів ...... ——

Разом $25.00

ВІДДІЛ 193.

Бр. св. О. Николая в Тейлор, Па.

Жертва з каси відділу ... $25.00
Жертви від членів 15.00

Разом $40.00

Бальсаревич Павло $1.00
Брудний Стах 1.00
Чумак Володимир 1.00
Філь Василь 1.00
Малінський Петро 1.00
Молодович Андрій 1.00
Отрок Трофим 1.00
Парубій Стефан 1.00
Віняж Іван 1.00
Гайдук Михайло 1.00
Климус Стефан 1.00
Крук Михайло 1.00
Поточняк Мих. 1.00
Полозяк Григорій 1.00
Угляк Теодор 1.00

(Дальше буде).

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за місяць жовтень 1926 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	382.34	139.	56.59
2.	165.04	140.	45.70
3.	76.42	141.	18.12
4.	81.18	142.	95.77
5.	62.15	143.	97.47
6.	25.47	144.	63.17
7.	216.50	145.	46.88
8.	154.05	146.	94.03
9.	116.47	147.	301.03
10.	183.40	148.	13.75
11.	10.00	149.	52.84
12.	108.21	150.	26.38
13.	36.86	151.	58.13
14.	62.24	152.	51.88
15.	40.71	153.	20.03
16.	33.08	154.	40.92
17.	24.82	155.	318.87
18.	112.83	156.	57.80
19.	9.19	157.	42.37
20.	169.75	158.	30.25
21.	47.88	159.	69.85
22.	88.80	160.	83.58
23.	28.75	161.	80.81
24.	134.26	162.	52.00
25.	38.71	163.	87.82
26.	39.53	164.	40.06
27.	37.65	165.	106.70
28.	184.68	166.	16.42
29.	161.10	167.	37.96
30.	65.65	168.	128.20
31.	127.48	169.	38.63
32.	35.98	170.	177.44
33.	55.50	171.	44.66
34.	104.36	172.	53.25
35.	25.03	173.	26.20
36.	77.69	174.	39.72
37.	53.68	175.	92.15
38.	217.18	176.	35.43
39.	95.68	177.	66.57
40.	34.43	178.	35.41
41.	36.20	179.	177.73
42.	105.38	180.	10.17
43.	44.50	181.	120.95
44.	131.23	182.	111.08
45.	168.55	183.	100.63
46.	34.04	184.	7.33
47.	27.04	185.	72.03
48.	43.35	186.	68.69
49.	13.99	187.	50.74
50.	37.45	188.	21.43
51.	56.48	189.	23.67
52.	21.34	190.	9.60
53.	44.96	191.	63.11
54.	20.11	192.	59.48
55.	61.26	193.	147.68
56.	98.45	194.	16.86
57.	104.65	195.	35.26
58.	60.14	196.	47.00
59.	125.91	197.	38.63
60.	16.43	198.	65.15
61.	53.08	199.	9.76
62.	79.35	200.	80.74
63.	259.72	201.	53.34
64.	60.49	202.	31.86
65.	260.97	203.	101.47
66.	108.41	204.	57.59
67.	118.20	205.	21.19
68.	33.05	206.	320.68
69.	96.88	207.	45.30
70.	236.22	208.	34.39
71.	15.73	209.	138.59
72.	59.26	210.	39.92
73.	91.93	211.	117.94
74.	65.39	212.	24.91
75.	83.93	213.	264.57
76.	217.26	214.	40.95
77.	100.23	215.	36.05
78.	153.68	216.	43.80
79.	6.16	217.	280.17
80.	55.15	218.	236.46
81.	116.72	219.	56.91
82.	60.13	220.	122.25
83.	67.89	221.	288.87
84.	14.92	222.	23.21
85.	113.41	223.	164.17
86.	168.88	224.	12.38
87.	108.58	225.	31.61
88.	6.51	226.	20.29
89.	7.28	227.	62.85
90.	190.61	228.	44.04
91.	202.83	229.	205.51
92.	15.49	230.	190.36
94.	192.18	231.	55.91
95.	69.41	232.	60.30
96.	144.89	233.	55.25
97.	39.43	234.	124.74
98.	150.18	235.	105.88
99.	155.75	236.	74.88
100.	72.05	237.	153.18
101.	55.21	238.	37.62
102.	277.40	239.	171.90
103.	67.89	240.	16.44
104.	170.74	241.	65.41
105.	122.17	242.	118.03
106.	188.39	243.	102.47
107.	53.56	244.	28.61
108.	99.67	245.	118.60
109.	99.44	246.	37.81
110.	28.69	247.	214.09
111.	38.07	248.	46.16
112.	151.21	249.	31.87
113.	84.56	250.	20.70
114.	61.68	251.	123.44
115.	21.79	252.	51.38
116.	46.24	253.	45.76
117.	73.28	254.	112.77
118.	62.12	255.	61.82
119.	36.67	256.	25.15
120.	129.51	257.	5.84
121.	82.52	258.	28.71
122.	53.74	259.	136.23
123.	89.87	260.	26.20
124.	84.60	261.	25.86
125.	16.09	262.	38.32
126.	171.06	263.	44.23
127.	91.50	264.	17.26
128.	53.62	265.	41.70
129.	31.97	266.	77.39
130.	201.82	267.	38.46
131.	17.20	268.	41.93
132.	118.61	269.	44.80
133.	133.81	270.	147.01
134.	35.72	271.	34.31
135.	101.29	272.	8.05
136.	141.44	273.	73.85
137.	122.42	274.	128.49
138.	46.43	275.	65.34

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
276.	373.47	327.	27.24
277.	55.88	328.	15.26
278.	48.70	329.	18.50
279.	8.38	330.	95.45
280.	97.91	331.	27.80
281.	26.71	332.	59.77
282.	149.58	333.	88.98
283.	84.45	334.	75.36
284.	25.48	335.	28.48
285.	41.01	336.	111.77
286.	64.68	338.	232.01
287.	15.53	339.	62.19
288.	185.26	340.	16.33
289.	22.51	341.	63.87
290.	55.63	342.	139.77
291.	24.50	343.	16.20
292.	224.94	344.	27.31
293.	24.62	345.	94.07
294.	47.74	346.	22.62
295.	162.53	347.	55.25
296.	198.28	348.	15.38
297.	16.05	349.	43.73
298.	47.84	350.	57.63
299.	50.64	351.	47.02
300.	241.38	352.	39.87
301.	89.03	353.	12.82
302.	8.91	354.	33.89
303.	44.25	355.	50.54
304.	19.43	356.	18.79
305.	49.59	357.	34.20
306.	11.76	359.	27.40
307.	27.25	360.	27.98
308.	101.41	363.	103.53
309.	35.02	364.	170.80
310.	38.77	365.	111.54
311.	16.13	367.	196.08
312.	32.51	369.	153.27
313.	16.96	370.	201.07
314.	10.92	371.	82.58
315.	16.56	379.	62.58
316.	202.33	380.	24.78
317.	95.94	381.	26.56
318.	95.60	384.	93.35
319.	14.91	385.	205.31
320.	69.27	388.	160.16
321.	88.60	392.	15.97
322.	20.78	393.	24.96
323.	44.47	396.	73.78
324.	97.06	400.	41.63
325.	40.32	401.	37.04
326.	133.80	402.	3.67

З місячних вкладок старих родів обезп. $30,060.18

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
25.	5.05	177.	11.89
26.	8.30	195.	5.45
31.	8.02	217.	6.93
34.	2.10	218.	1.70
38.	3.55	221.	4.50
56.	3.53	229.	2.87
61.	4.77	237.	2.36
64.	2.16	242.	3.41
65.	4.50	245.	9.49
67.	2.07	246.	55
84.	2.46	266.	2.17
87.	1.87	268.	2.83
90.	3.46	276.	8.47
92.	2.04	281.	5.10
105.	3.38	284.	1.06
106.	6.04	309.	4.11
110.	3.66	323.	1.38
129.	3.79	332.	1.61
131.	1.72	333.	2.51
133.	3.93	338.	1.05
142.	2.27	350.	1.35
147.	3.63	357.	1.70
160.	8.86	385.	7.33
167.	3.84		

З місячних вкладок нових родів обезп. $ 184.82

Разом від членів	$30,245.00
Процент від бондів	2,209.71
Процент від морґеґів	6,120.90
Сплати морґеґів	34,527.50
Разом	$73,103.11

РОЗХІД:

Посмертне по бл. п.:

Марія Хома, в. 170	500.00
Василь Чучман, в. 28	1,000.00
Іван Рабій, в. 73	1,000.00
Пилип Слюзар, в. 223	500.00
Олена Слюзар, в. 172	500.00
Катер. Кравець, в. 341	1,000.00
Теодор Ґлюз, в. 10	1,000.00
Анна Лупцьо, в. 71	500.00
Мартин Панек, в. 326	1,000.00
Катер. Антонішак, в. 278	500.00

Запомоги з фонду запомогового:

Юрій Лопух, в. 2	50.00
Феня Хваляк, в. 10	50.00
Анастазія Петрів, в. 36	50.00
Стефан Кащак, в. 38	50.00
Дмитро Нищот, в. 41	50.00
Іван Фариняк, в. 109	50.00
Д. Добровоцький, в. 111	50.00
Іван Лесняк, в. 136	75.00
Яким Орисик, в. 164	50.00
Дмитро Іванус, в. 280	50.00
Іван Фісанич, в. 297	50.00
Анна Мричко, в. 307	25.00
Петро Хапка, в. 338	50.00

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

Григорій Собків, в. 296	300.00
Семен Захарків, в. 146	100.00
Іван Качкош, в. 5 (ст.)	166.25
Анна Дубіль, в. 62	500.00
Микола Кіт, в. 78	333.34
Іван Стельмах, в. 146	258.01
Стефан Янишин, в. 213	124.00

Виплати з фонду адміністраційного.

Свобода за орґан	3,851.10
Платня голов. уряду	520.00
Голов. лікар за квартал	37.50
Почта, експрес і телеф.	35.94
Разом	$14,376.14

ЗІСТАВЛЕННЄ.

Готівка з кінцем міс. вересня остала	266,050.62
Прихід за жовтень	73,103.11
Разом	339,153.73
Розхід за жовтень	14,376.14
Готівка з кінцем міс. жовтня остає	$324,777.59

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$324,777.59
Морґеґі	781,750.00
Бонди	390,192.48
Реальність	19,500.00
Друкарня	16,000.00
Разом	$1,532,220.07

Стан довжний:

Фонд посмертний	$1,028,797.29
„ резервовий	244,892.19
„ запомоговий	52,435.61
„ адміністрац.	30,680.32
„ народний	5,196.03
„ конвенційний	11,096.25
„ сирітський	159,122.38
Разом	$1,532,220.07

Теодор Грицей, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр;
Р. Слободян, г. фін. секр.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ за місяць жовтень 1926 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	23.18	118.	3.60
2.	13.05	120.	11.25
3.	12.83	121.	10.80
4.	2.70	123.	6.08
5.	6.75	124.	15.55
6.	3.20	126.	7.13
7.	28.75	127.	9.45
8.	10.35	128.	4.75
9.	19.57	130.	6.30
10.	4.05	131.	2.10
14.	1.80	132.	20.05
15.	7.05	133.	8.10
16.	5.20	135.	6.30
18.	10.35	136.	15.30
20.	8.80	137.	17.33
21.	4.75	139.	2.95
22.	15.75	140.	1.00
23.	2.95	142.	10.15
24.	16.20	143.	8.80
25.	1.15	144.	2.50
26.	1.15	145.	1.65
27.	2.70	146.	6.30
28.	22.50	147.	41.85
29.	13.05	148.	4.75
30.	8.10	149.	6.98
31.	22.05	153.	3.60
34.	12.60	155.	46.65
35.	2.95	156.	7.20
36.	50	158.	1.80
38.	23.90	159.	8.10
39.	6.07	160.	12.85
40.	2.70	161.	5.40
41.	2.95	162.	5.65
42.	8.85	163.	8.33
43.	2.50	164.	3.00
44.	20.25	165.	5.90
45.	12.60	166.	1.58
47.	2.30	167.	2.95
50.	6.30	168.	17.55
51.	1.60	170.	11.95
52.	75	171.	25
53.	4.73	172.	3.15
55.	6.30	174.	4.30
56.	18.23	175.	6.30
57.	8.10	176.	2.05
58.	7.70	177.	6.55
59.	14.10	179.	22.28
61.	5.18	181.	13.75
62.	6.60	182.	7.45
63.	27.25	183.	3.85
64.	6.80	188.	75
65.	31.30	191.	1.80
66.	4.28	192.	2.05
67.	13.28	193.	8.55
68.	2.50	196.	2.70
69.	4.50	197.	2.25
70.	28.58	198.	3.60
72.	9.10	200.	13.40
73.	8.33	201.	5.40
74.	3.15	203.	6.30
75.	16.65	204.	1.80
76.	26.75	205.	4.10
77.	8.32	206.	38.25
78.	3.15	207.	2.70
80.	6.10	208.	2.25
81.	7.05	209.	17.10
82.	5.85	210.	5.65
83.	11.93	211.	8.60
85.	9.90	212.	1.40
86.	6.10	213.	21.60
87.	14.85	214.	7.20
88.	90	217.	34.45
89.	2.05	218.	37.15
90.	34.00	219.	4.29
91.	22.75	220.	13.95
94.	13.50	221.	11.03
95.	6.00	223.	21.60
96.	14.90	224.	2.50
97.	3.60	226.	2.95
98.	6.75	227.	3.60
99.	22.30	228.	5.25
100.	5.65	229.	16.90
102.	26.35	230.	17.80
103.	2.95	231.	4.75
104.	20.70	232.	4.50
105.	9.90	233.	45
106.	4.45	234.	26.55
107.	3.20	235.	4.50
108.	9.25	237.	15.30
109.	12.15	238.	2.25
110.	90	239.	15.75
112.	13.75	241.	7.20
113.	5.65	242.	11.70
114.	7.00	243.	19.35
115.	25	244.	2.50
116.	9.90	245.	11.70

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
246.	3.60	309.	1.35
247.	28.60	310.	5.40
248.	3.83	312.	3.83
250.	2.70	314.	1.60
251.	12.15	316.	23.20
252.	3.60	317.	11.25
253.	2.70	318.	3.38
257.	1.95	320.	7.20
258.	3.85	321.	13.50
259.	18.90	323.	6.55
260.	4.95	324.	12.60
261.	2.70	326.	14.40
262.	7.42	328.	2.30
263.	5.40	330.	3.20
264.	4.30	331.	3.15
265.	2.48	332.	6.10
266.	3.60	333.	7.45
267.	4.05	334.	3.86
268.	50	335.	1.00
269.	5.40	336.	6.80
270.	18.70	338.	31.05
271.	75	339.	10.35
273.	3.50	341.	5.18
274.	10.13	342.	19.15
275.	6.55	343.	2.50
276.	48.60	344.	1.80
278.	8.55	345.	7.90
281.	2.48	346.	4.50
282.	20.93	347.	7.05
283.	9.70	350.	1.80
284.	3.40	351.	3.85
285.	3.90	352.	4.75
286.	75	355.	3.83
288.	21.38	357.	3.60
289.	3.15	359.	1.00
290.	2.48	360.	3.60
292.	16.65	363.	18.00
293.	1.35	364.	12.38
294.	4.72	365.	12.15
295.	13.95	367.	11.48
296.	8.55	369.	21.55
297.	2.50	370.	8.80
298.	6.82	371.	11.95
299.	3.50	379.	3.60
300.	18.25	380.	4.28
301.	11.00	384.	12.85
302.	90	385.	25.33
305.	2.50	388.	14.18
306.	50	396.	10.80
307.	3.45	401.	3.60
308.	16.45		

З місячних вкладок $2,678.83

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Анна Цьобан, в. 251	93.00
Стефан Харко, в. 182	306.00
Мирослав Масляк, в. 292	22.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Платня помічних сил	260.00
Видатки канцелярійні	11.93
Разом	$692.93

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. вересня остала	$37,917.45
Прихід за жовтень	2,678.83
Разом	40,596.28
Розхід за жовтень	692,93
Готівка з кінцем міс. жовтня остає	$39,903.35

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$39,903.35
Морґеґі	46,800.00
Разом	$86,703.35

Стан довжний:

Фонд посмертний	$65,950.28
„ адміністрац.	20,753.07
Разом	$86,703.35

Теодор Грицей, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр;
Р. Слободян, г. фін. секр.

Мудрий адвокат.

Скільки жадаєте за переведенне мого розводу? — питається жінка в офісі адвоката.

— Коли приобіцяєте мені, що всі свої слідуючі розводові справи через десять літ будете віддавати лише мені, то почислю вам, пані, богато дешевше, — каже адвокат.

—o—

— Я запримітила, що ти на фотографіях з молодих літ маєш багато менші очи.

— О так! бо щойно як я оженився, отворилися мені очи на добре.

—o—

— Знаєш, хтось мені вчора впхав фальшивих десять долярів.

— Ну, а ти що зробив з ними?

— Я дав їх жінці; вона вже має таку натуру, що видасть кождий цент.